

บันทึกการประชุมเพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะและแลกเปลี่ยนประสบการณ์สำหรับที่ปรึกษา

12 มีนาคม 2540 9.45-

ห้องประชุม 1 สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

พญ.มาลินี สุขเวชชวรกิจ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเวชกรรม

กล่าวเปิดประชุม สรุปประเด็นที่ ศ.นพ.จรัส สุวรรณเวลา กล่าวบรรยายพิเศษเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2540

Anthony Wagemakers

รพ.ต่างๆ มีความหวาดกลัว ู้จุดอ่อนของตัวเอง ู้ว่าไม่มีเวลา การที่ปรึกษาจะเข้ามายืนยันจุดอ่อนเหล่านั้นไม่เป็นสิ่งที่ รพ.ต้องการ แต่ต้องการให้ยืนยันในจุดแข็ง ในสิ่งที่ได้ทำดี การทำอย่างนี้เป็นเรื่องยาก เพราะที่ปรึกษาเข้าไปใน รพ. ด้วยปรัชญาหรือ mentality ของการตรวจสอบ บางครั้งเราก็มีปัญหา เราไม่สามารถตอบสนองกับความต้องการของ รพ. ได้ มีความสับสนเกิดขึ้นมากมาย เพราะในฐานะที่ปรึกษาเราไม่รู้ว่าบทบาทของเราคืออะไร เรายังไม่มีประสบการณ์ เราจะเตรียมตัวให้เป็นประโยชน์แก่ รพ. ได้อย่างไร

ทำความเข้าใจความต้องการของ รพ.

ประการแรกที่สุดคือ ต้องทำความเข้าใจความต้องการของ รพ. เป็นเรื่องยากเพราะ รพ. ไม่รู้จะแสดงความต้องการออกมาอย่างไร จะบอกที่ปรึกษาอาวุโสที่มีความรู้ภูมิปัญญาอย่างไร

ประสบการณ์ของ Marion Suski ในการแสดงความต้องการของ รพ. ต่อผู้ประเมิน

1. ขอรายละเอียดของผู้ประเมิน
2. แจ้งให้ผู้ประเมินทราบวัตถุประสงค์ของโรงพยาบาลซึ่งมุ่งหวังจากการประเมินครั้งนี้คืออะไร เช่น
  - คาดหวังให้ผู้ประเมินมายืนยันผลการประเมินตนเอง,
  - ให้ความเห็นอย่าง objective ว่าเราก้าวหน้าจากครั้งที่แล้วอย่างไร ไม่ใช่ใช้ประสบการณ์ของเรามาเสนอ เพราะมีวิธีการบรรลุวัตถุประสงค์ได้หลายวิธี หากทำได้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ก็ถือว่ายอมรับ,
  - ค้นหาจุดแข็งของ รพ. และโอกาสที่จะปรับปรุง
  - ช่วยให้เราเปรียบเทียบกับ รพ. อื่น
  - อธิบายสิ่งที่เขียนในเอกสารการประเมินตนเองให้กับผู้ประเมิน
  - ทำงานร่วมกับที่ปรึกษาในบรรยากาศของการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
  - ได้รับการรับรองคุณภาพในระดับสูงที่สุด

3. ติดต่อกับผู้นำทีมประเมิน เพื่อกำหนดวันประเมิน ผู้นำทีมประเมินจะถามว่าเรามีทีม ี่มีทีมของ รพ. พบกับทีมประเมินจำนวนเท่าไร เรามีความยืดหยุ่นที่จะกำหนดตารางการพบปะ เช่น พบกับทีม ศัลยกรรมในเวลา 7.30-9.00 น. เพราะแพทย์จะต้องเข้าห้องผ่าตัด แล้วจึงไปเยี่ยมชมพื้นที่ให้บริการผู้ป่วย มีการแนะนำให้ผู้รู้จักเจ้าหน้าที่ของ รพ. ด้วย coffee party

ผู้ประเมินจะไปกินข้าวกันเฉพาะในกลุ่มผู้ประเมินเพื่อปรึกษากันถึงสิ่งที่ได้พบมา

ตอนเย็นทุกวันทีมผู้ประเมินจะพบกับผู้อำนวยการเพื่อเล่าให้ฟังว่าพบอะไร มีการทำความเข้าใจให้ชัดเจนขึ้น เพราะบางครั้งผู้ประเมินอาจจะมีความรู้สึกที่ไม่ถูกต้อง

ก่อนสรุปกับคณะกรรมการและทีมบริหาร ทีมผู้ประเมินจะพบกับผู้อำนวยการก่อน ในการประชุมสรุปจะเป็นการกล่าวให้กำลังใจมากกว่าการวิจารณ์

คำถาม

- ทีมดูแลผู้ป่วย (patient care team) รวมแพทย์ด้วยหรือไม่
รวมผู้ประกอบวิชาชีพทุกสาขาที่เกี่ยวข้อง
- การมีที่ปรึกษาและผู้ประเมินเป็นบุคคลเดียวกันมีข้อที่ควรจะต้องระวังอะไรบ้าง
เราต้องมองกว้าง มองอย่าง objective รพ.อาจจะทำแตกต่างกันได้ แต่ผลลัพธ์เหมือนกัน เราต้อง
แสดงบทบาทของเราให้ชัดเจน และรู้ว่าขณะนั้นเรากำลังเล่นบทบาทอะไร
- เราได้นำที่ปรึกษาและผู้ประเมินมารวมกัน มุ่งเน้นในส่วนของกรให้คำปรึกษามากกว่าเป็นผู้ประเมิน ถ้า
รพ.มีความหวาดกลัว จะมีข้อแนะนำต่อ รพ.อย่างไร
เราต้องกำหนดบทบาทของเรา เมื่อทุกคนรู้บทบาทของเรา เขาจะต้องการบอกให้เราทราบ แต่ก็
คาดหวังที่จะได้รับคำแนะนำที่สามารถใช้ได้ภายใต้ความสัมพันธ์ที่ดี ไม่ต้องการให้มีคนมาบอกว่าสิ่งนี้ไม่ถูก
นอกจากเป็นเรื่องของความปลอดภัยซึ่งต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน ในเรื่องอื่นๆ ต้องให้เวลาในการคิด ตัดสินใจว่า
ต้องการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือไม่

รพ.ต่างๆมีกิจกรรมแตกต่างกัน โปรแกรมนี้เริ่มต้นอยู่ในช่วงต้นๆ ทำอย่างไรจะทำให้ รพ.ค่อยๆเริ่มต้น
ที่ละขั้น รู้ว่าจุดไหนสำคัญมากที่สุด เช่น เรามีปัญหาเกี่ยวกับแพทย์ คณะแพทย์ควรจะต้องจับเรื่องอะไรมาคุย
กันก่อน ที่ปรึกษาจะต้องเข้าไปใน รพ.และให้คำปรึกษา/แนวทางว่าอะไรสำคัญที่สุด รพ.ไม่สามารถทำทุกอย่าง
ได้ทั้งหมดในเวลาเดียวกัน

- เมื่อ 30 ปีก่อนท่านอาจจะไม่มีระบบนี้ ท่านจะจัดการอย่างไร
เราถูกสอนว่าต้องจัดให้มีโครงสร้าง แล้วก็ไปดูที่กระบวนการ ในช่วงหลังนี้เราถูกสอนให้สนใจเรื่อง
ผลลัพธ์
ตัวอย่าง เช่น ถ้ามีการร้องเรียน มีใครเข้ามาดูแล ถ้ามีผู้โทรศัพท์โทรเข้ามาถามข้อมูลผู้ป่วยที่นอนใน
รพ. มีใครรับผิดชอบ นี่เป็นเรื่องที่เราจะต้องมีโครงสร้างรองรับซึ่งเราจะต้องมองก่อน
- ถ้าพบกับผู้ที่ defensive หรือไม่ให้ความร่วมมือในการประเมิน จะทำอย่างไร
ถามคำถามต่อให้มีลักษณะของการให้ความรู้หรือคำแนะนำไปด้วย เราไม่ได้เข้าไป รพ.ด้วยตัวเราเอง
แต่เราเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ accreditation เราเป็นตัวแทนขององค์กรที่ให้การรับรอง เป็นสิ่งที่ผู้บริหาร
รพ.ต้องรับรู้ และต้องเข้าใจ ในกรณีที่มีปัญหากับผู้ประเมิน เช่น มาจับผิด รพ.อาจจะรายงานโดยตรงต่อองค์กร

การเตรียมตัวของที่ปรึกษา

เราเข้าใจพันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ ของเราหรือไม่ เราเข้าใจความต้องการของ รพ.หรือไม่ เรา
เข้าใจความหมายของมาตรฐานโรงพยาบาลหรือแนวทางของประเทศหรือไม่ รพ.จะได้ประโยชน์จากแนวทาง
นั้นอย่างไร

ท่านคิดว่าอะไรเป็นสิ่งจำเป็นที่ท่านจะต้องเตรียมตัวก่อนที่จะไปทำหน้าที่ที่ปรึกษา

สิ่งสำคัญที่สุดที่ควรจำไว้คือ เราเป็นทีมเดียวกัน เราควรพูดเป็นเสียงเดียวกัน แม้ว่าแต่ละคนจะไม่
เหมือนกัน เราจะพูดอะไร เราต้องรู้อะไร เราต้องไม่ทำให้เกิดความผิดพลาดขึ้นเหมือนกับที่ผ่านมาเพราะจะทำให้
ให้ รพ.สูญเสียความมั่นใจในกลุ่มที่ปรึกษา

- เราต้องให้ความเห็นหรือข้อเสนอแนะแก่ รพ. เราควรมีแนวทางการดูแลผู้ป่วยซึ่งเหมาะสมกับสถานการณ์ของ
ไทย สิ่งที่เราพูดคุยกันในที่นี้คือเรื่องกระบวนการ เรามีเนื้อหาที่จะเป็นข้อเสนอแนะหรือยัง อะไรที่ที่ปรึกษา
ควรจะต้องมีความยืดหยุ่น อะไรไม่ควรจะยืดหยุ่น

อะไรที่เกี่ยวข้องกับอันตราย ไม่สามารถที่จะยืดหยุ่นได้ ต้องนำมาคุยกับผู้บริหารทันที ไม่ใช่ใน
รายงาน

เราทุกคนเริ่มต้นจากมาตรฐาน การได้รับยาของผู้ป่วย ที่บางรพ.อาจจะใช้ระบบมือ จากเภสัชไปสู่วินิจฉัยและผู้ป่วย ในบาง รพ.อาจจะใช้ระบบ single dose มาตรฐานเดียวกันคือการที่ผู้ป่วยได้รับยาที่ถูกต้องตามที่แพทย์สั่ง เราจะไม่เห็นกระบวนการที่เหมือนกันในทุก รพ.

- ปัญหาคือ *credibility* เรามีคุณสมบัติที่เหมาะสมหรือไม่ มีความรู้มีประสบการณ์เพียงพอหรือไม่
- ไม่มีสูตรสำเร็จสูตรเดียว แต่ควรมี *holistic approach* นำมาสู่การปฏิบัติในขณะนั้นได้ เราต้องเตรียมตัวเอง เปิดใจ คิดถึงความต้องการของรพ.ในขณะนั้น คุณค่าของกระบวนการนี้จะเกิดขึ้นได้ด้วยวิธีนี้ ทุกครั้งที่ไปที่ รพ.เราควรจะผลิตอะไรบางอย่างให้เกิดขึ้นในวันนั้น มิฉะนั้นจะไม่มีอะไรเกิดขึ้น
- เรากำลังอยู่ในระหว่างการพัฒนา ถ้าเราสร้างแรงจูงใจให้เหมาะสม ให้เห็นว่าเกิดประโยชน์อย่างไร

เป็นสิ่งสำคัญที่ที่ปรึกษาจะต้องรู้แนวทางที่ได้จัดทำไว้แล้วในประเทศไทย แต่ละคนมีมาตรฐานในใจ และหวังว่า รพ.จะบรรลุมาตรฐานในใจของเรา นี่ไม่ใช่สิ่งที่ถูก เราต้องดูมาตรฐานที่ทำไว้แล้ว ดูว่ารพ.ได้ปฏิบัติตามแนวทางนั้นในการกำหนดมาตรฐานในแต่ละเรื่องหรือไม่ ดูว่ามาตรฐานในเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่น ๆ ใดๆ อย่างไร ดูว่าเมื่อนำมาตรฐานนั้นไปใช้ในรพ.แล้วเกิดปัญหาอะไร ควรจะมีการปรับปรุงอย่างไรให้ รพ.สามารถนำไปปฏิบัติได้

พันธกิจ วิสัยทัศน์ และปรัชญา เป็นสิ่งที่กำหนดโดยองค์กร แต่เนื่องจากองค์กรนี้กำลังอยู่ในช่วงก่อตั้ง จึงต้องอาศัยความคิดเห็นของที่ปรึกษา เมื่อมีที่ปรึกษาใหม่เข้ามาจะต้องผ่านการฝึกอบรม

การตอบสนองความต้องการของ รพ. ความต้องการนั้นต้องเป็นสิ่งที่ รพ.กำหนด ไม่ใช่ที่ปรึกษา กำหนด ความจริงใจและเชื่อใจจะเกิดขึ้นได้ด้วยพฤติกรรมของที่ปรึกษาซึ่งไปในฐานะทูตขององค์กร

ขอให้เพิ่มปรัชญาอีกข้อหนึ่งคือการตรวจสอบประเมินตนเองเพื่อนำมาปรับปรุง "เราจะติดตาม ตรวจสอบ ต่อเติม เติบโต ตลอดเวลา"

- สิ่งที่เราควรระวังคือ 1) มาตรฐานที่เราควรจะมีในใจมีความหนาแน่นมาก 2) ปรัชญาแนวคิดของการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง 3) การสื่อสารอย่างเป็นมิตร อาจจะจัดทำเป็นชุดคำถามตัวอย่าง 4) รพ.ต้องเตรียมพร้อมด้วยตัวเอง ซึ่งจะทำให้เราเตรียมส่วนที่ 3 ได้ดีขึ้น เราจะเริ่มต้นไปดูในบางเรื่องก่อนได้หรือไม่
- เราต้องการข้อมูลพื้นฐานบางอย่างก่อนที่จะไปสำรวจ แต่เป็นข้อมูลที่จะช่วยเรา เช่น *financial statement* ของ รพ.
- ที่ปรึกษาอาจมีจำนวนมาก ทุกคนมีภาระหน้าที่ไม่สามารถไปได้เต็มเวลา สิ่งต่อไปคือควรมี *standard of practice* ว่าจะไปพบใคร จะไปถามอะไร
เราต้องให้แนวทางสำหรับ รพ.ในการเตรียมประเมินตนเอง
เราต้องการ *training package* สำหรับที่ปรึกษา เราควรจะจัดตั้งคณะทำงาน มี นพ.สุริยะ นพ.สมเกียรติ ให้มาพิจารณาความต้องการของที่ปรึกษา
- ระบบนี้เริ่มต้นด้วยความสมัครใจ เชิญที่ปรึกษามาดูเรา ไม่ใช่ให้ที่ปรึกษามายัดเยียด สิ่งที่จะได้ประโยชน์คือ 1) การไปกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้น 2) เกิดความเชื่อในคำพูดมากกว่าแม้จะเป็นคำพูดเดียวกัน 3) การเป็นกระจกสองที่แม่นยำ ไม่ต้องการความเชี่ยวชาญอะไร ต้องการความเข้าใจในแนวทางและใช้ *objective* คำแนะนำทางด้านเทคนิคอาจจะเป็นเรื่องของ 10 ปีข้างหน้า
- เสนอให้ รพ.มีส่วนร่วมในการเลือกที่ปรึกษา **จัดระบบให้มีความต่อเนื่อง** ใช้กระบวนการที่เป็นมาตรฐานของทีมที่ปรึกษา

- ในช่วงแรกเป็นช่วงของการให้ความรู้ ไม่ใช่การตรวจ ที่ปรึกษาที่ต้องไปเรียนรู้ ไม่น่าจะต้องมีการฝึกอบรม สิ่งที่ รพ. ต้องการคือเรื่องของแนวคิด บางเรื่องต้องแก้ด้วยการบริหารจัดการ การใช้คำว่าที่ปรึกษาอาจจะให้เกิดความสับสน น่าจะใช้คำว่านักศึกษา
- อยากเห็นรูปธรรมที่เกิดขึ้นชัดเจน กรรมการในที่นี้ประชุมสัมมนาเป็นที่ปรึกษาที่ถูกต้อง ในเรื่องพัฒนาการของคุณภาพ ภาวะผู้นำ
- ต้องเชิญผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นอย่างตกลึกเข้ามารวมกัน และให้ลงมือปฏิบัติ
- มาตรฐานโรงพยาบาลช่วยให้รู้ว่าทำอะไรใหม่ ขณะนี้องค์กรวิชาชีพกำลังพยายามทำเรื่องชัดที่ชัดเจน มีความสับสนระหว่างมาตรฐานวิชาชีพกับมาตรฐานโรงพยาบาล ไม่รู้จะเริ่มอย่างไร อยากจะขอตัวอย่าง รพ. ไม่เข้าใจเรื่องของการ maximise resource อยากให้ที่ปรึกษาช่วยให้เกิดความเข้าใจให้มากที่สุด

ทีม

มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารและทีม ตั้งแต่การแต่งตั้ง การรายงาน และการตอบสนองของผู้บริหาร

การประเมินตัวเอง

คนที่ประเมินครั้งหลังอาจจะใช้เกณฑ์ที่ต่างจากคนที่ประเมินครั้งแรก

- จะมีการ evaluate ผลของการปฏิบัติตามกระบวนการนั้นหรือไม่
รพ. รู้จุดอ่อนในตัวเอง ทีมจะเป็นผู้อภิปรายกับผู้ประเมิน และทีมเองเป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะ เป็นสิ่งที่ รพ. ต้องการทำ แต่สิ่งที่ council ผลักดันคือการทำให้เกิดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจนประสบความสำเร็จ
- เมื่อ assessment เปรียบเทียบกับครั้งที่แล้วเป็นจุดแรกหรือไม่ ถ้าเป็นเช่นนั้นเราก็กำลั้ทั้งแนวคิดของการให้ทีมปรับปรุงด้วยตนเอง

assessment (การประเมินตามเกณฑ์) คือการตั้งเกณฑ์และดูว่ามีการทำตามนั้นหรือไม่ ส่วน evaluation (การประเมินผล) คือการวัดผลของการทำตามเกณฑ์ ซึ่งอาจจะเป็นผลลัพธ์จริงๆ และพฤติกรรมมนุษย์ อีกตัวหนึ่งคือ appraisal (การตีราคา) มีได้มีเสีย บัญญัติศัพท์โดย ศ.อุทุมพร จามรมาน เรื่องพวกนี้ควรอภิปรายกันในกลุ่มที่ปรึกษา แต่ไม่ควรไป debate กันที่ รพ. เพราะจะทำให้เกิดความสับสนแก่ รพ.

ถ้าเราเริ่มจะไปวัดผลด้วยอาจจะทำให้มีปัญหา

สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำสำหรับที่ปรึกษา/ผู้ประเมิน

เราเป็นทีมมาจากองค์กร ไม่ได้ไปในฐานะตัวเอง ได้รับการเชิญจาก รพ. เราสามารถเยี่ยมชม รพ. ดูบันทึก ถ้าผู้ประเมินไม่เห็นด้วยกับทีม ก็ไม่ควรที่จะชักใช้ไล่เรียง แต่ควรจะให้ผู้รับผิดชอบขยายความในจุดที่ไม่เข้าใจ 1-2 ครั้ง ไม่ควรทำให้เกิดการเผชิญหน้า

มีผู้ประเมินคนหนึ่งเป็นแพทย์ ถามว่าเรา monitor indicator นี้ยังได้ เมื่อได้คำตอบแล้วก็ยังไม่พอใจ ถามว่ามีอะไรอีก มีอะไรอีก ทำให้ทีมทั้งหมดเกิดความอึดอัด หลังจากการสัมภาษณ์ 1 ชั่วโมง ทำให้เกิด damage อย่างมาก

เราไม่สามารถยืนยันความเห็นของเราได้ว่าเป็นสิ่งที่ควรจะทำเป็นอย่างเดียว เราสามารถให้ตัวอย่างได้ แต่ไม่สามารถบังคับให้ทำตามวิธีที่เราเสนอได้ เพราะมีวิธีการทำได้หลายอย่าง อาจจะดีกว่าที่เราคิดก็ได้ เราต้องจาก รพ. ไปด้วยความรู้สึกที่เป็นบวก เราอาจจะถามคำถามที่ยากแต่ขอให้มีความรู้สึกที่ดี มิฉะนั้นคนจะ

ไม่เกิดความอยากที่จะปรับปรุงอีกต่อไป เราต้องปล่อยให้รพ.ปรับปรุงไปด้วยอัตราของตนเอง บางรพ.สามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว บางรพ.ต้องใช้เวลานาน

เมื่อเราถามคำถามเรื่องเจ้าหน้าที่และทีม เราต้องพูดผ่านใครสักคน มิฉะนั้นจะเกิดความสับสน ให้คนหนึ่งเป็นคนถาม อีกคนหนึ่งเป็นผู้บันทึก แล้วมาอภิปรายกันภายหลัง ไม่ควรอภิปรายกันต่อหน้าทีมของ รพ. ระยะเวลาในการสัมภาษณ์อยู่ระหว่าง 30-60 นาที เมื่อเราไปตรวจเยี่ยมในจุดต่างๆ เราอาจจะหยุดคุยกับบางคน หรืออาจจะดูกระบวนการที่เกิดขึ้นจริง

เมื่อเราเข้าไปใน รพ. ไม่ควร debate ประเด็นอะไรจนกว่าจะเห็นเอกสารหรือของจริง การเปิดที่ดีคือหลังจากที่เราดูเอกสาร พบว่า รพ.ทำบางอย่างได้ดี ให้แสดงความสนใจในเรื่องนั้น ขอให้ขยายความ เจ้าหน้าที่ของ รพ.ก็จะสอนผู้ประเมิน ทำให้เกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

- ถ้าพบว่า มีความขัดแย้งใน รพ.จะอย่างไร

ไม่ใช่หน้าที่ของ รพ.ที่จะแก้ไขความขัดแย้งนั้น เป็นหน้าที่ของผู้บริหาร รพ. ถ้าเราสังเกตเห็น และมีผลต่อการดูแลผู้ป่วย อาจจะต้องบอกให้ผู้บริหารได้รับทราบว่าจะไม่แก้ไขปัญหาการติดต่อสื่อสารจะมีผลลัพธ์อย่างไร แต่ไม่ควรบอกกับผู้บริหารว่าได้สังเกตเห็นความขัดแย้ง เพราะหมายความว่าเรากำลังจะเข้าข้างคนใดคนหนึ่ง

- ถ้ามีความขัดแย้งในกลุ่มผู้ประเมินจะอย่างไร

ถ้าเกิดขึ้นเราจะสูญเสียความมั่นใจ ความเชื่อต่อทีมผู้ประเมิน บทบาทของผู้นำทีมประเมินคือการระงับความขัดแย้งนั้น ถ้าทีมไม่เคยพบกันมาก่อน สิ่งแรกที่จะทำคือให้รู้ว่าใครเป็นผู้นำทีม มีกรอบการทำงานอย่างไร ใครมีหน้าที่อะไร เป็นหน้าที่ของผู้นำทีมที่จะนำทีม ถ้ามีความขัดแย้งจะต้องระงับให้เสร็จสิ้นก่อนเริ่มต้นทำงาน ทำให้ conflict->confort->confident

1. ต้องนึกก่อนว่าถ้าเราเป็นคนพูดจะมีอะไรที่พูดใหม่แล้วถูกกว่าเดิมหรือไม่
2. ถ้าพูดเสริมก็ไม่ได้ ให้ใช้กฎข้อที่ 1

เสนอคำว่าผู้ประเมินผลสำหรับ surveyors กระบวนการติดตาม ตรวจสอบ เติบโต ตลอดไป กระบวนการเสริมสร้างคุณภาพโรงพยาบาลที่วัดได้ ควรมุ่งไปที่รากศัพท์ของความน่าเชื่อถือ

- ในระยะต่อไปคงจะมีการตั้งสถาบัน มีผู้ประเมินที่แท้จริง ในกลุ่มของพวกเขาควรจะทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินด้วยหรือไม่

ในขณะนี้เราไม่ควรทำหน้าที่ผู้ประเมิน รพ.

เราต้องมาเรียนรู้ระบบบริหาร รพ. ไม่มีใครจะประเมิน รพ.ได้ถ้าไม่รู้ระบบการบริหาร รพ. เราต้องมาตกลงกันเพื่อพูดเสียงเดียวกัน มาตีความมาตรฐานว่าจะตีความกันอย่างไร จะมีปัญหาที่มีการมองต่างมุม เราต้องพยายามหาข้อสรุปว่าอะไรคือสิ่งที่เราเองร่วมกัน

กลุ่มที่ปรึกษาเป็นแหล่งที่จะถกกันเพื่อให้ได้ความรู้ ไม่เกร็งกันมาก

สิ่งที่คณะที่ปรึกษาต้องมีให้ได้คือ

1. ต้องเรียนรู้ระบบบริหาร รพ.ของรัฐและเอกชน รู้ว่าอะไรที่เล็กไม่ได้

2. ทักษะการเป็นผู้นำ ปลูกกระตมให้ตื่นตัวกับความรับผิดชอบให้มีคุณภาพ ปัญหาหลักคือเรื่องทักษะการสื่อสาร เราต้องอธิบายให้ชัดเจน ทักษะการสื่อสารต้องเป็นแบบนักการทูต

3. กระบวนการเรียนรู้ฝึกอบรมของกลุ่มที่ปรึกษา การเป็นครูฝึกที่ดีควรเป็นอย่างไร เทคนิคการต่อรอง เป็นสิ่งที่เราน่าจะมีประสบการณ์ การเขียนรายงานเพื่อให้ผู้อ่านไม่รู้สึกดอนตบหน้าแต่มีกำลังใจที่จะทำงานต่อไป

4. ต้องไปสร้างทีมให้ รพ. ไปปลุกระดมให้สามารถก่อตั้งทีมได้ ทัศนคติสำคัญหรือ positive approach ทำให้เขารู้สึกไว้วางใจ เหมือนกับเป็นครูบาอาจารย์

5. learn to understand เพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่เขากำลังพยายามบอก

การประชุมคืองานวิจัยที่สำคัญที่สุด

คิด พูด เขียน ทำ

น่าจะตั้งบุคลากรของ รพ.เข้ามาร่วมประชุมก่อนที่จะไปเยี่ยม รพ.